

толкозъ дивъ. Засмиваніето му сладко и пріятно ;
косматъ на главжтѣ му дѣлгы и черны, че-
лото му вытоко, очіть му жавы, и блестящи,
устата му прѣкрасны, и зжбитъ му наредены
право и бѣлы като слоновѧ кость.

Той като поспалъ колкото единъ часъ, съ
будиль ся и излѣзалъ отъ пещержтѣ да дойде
да мя намѣри. При мръкнуваніе, когато вече ся
освободихъ отъ сумнѣніата си за нападаніе, азъ
отидохъ съ него да издоужъ козытѣ си, и той
като мя слѣдуваше и гледаше що правїшъ, часъ
по часъ правяше съ ржцѣ разны мановенія за
да ми даде, както си виждаше, да разберѣ че
желае да ми бѫде вѣчно покоренъ ; подобно и
азъ съ разны мановенія давахъ му да разбере
че бѣхъ благодаренъ отъ него. Дадохъ му млѣко
въ единъ прѣстенъ саждъ, като затопихъ и хлѣбъ,
отъ което като кусожъ вѣнчъ ми че ся благо-
дарилъ.

Слѣдъ малко наченжхъ и да му говорїшъ ;
научихъ го най-напрѣдъ че името му е Пекто,
въ споменъ на день-тъ, въ който влѣзе въ рж-
цѣтѣ ми.

Скоро ся научи да ми казува *Господарю*,
и когато трѣбаше да или не. Много ся зарадва